Petak, 28.08.2015.g.

Jako me žalosti kada sam prisutan i kada slušam o mnogim napadima,

ogovaranjima, osuđivanjima i drugim načinima kako da se ocrne i

omalovaže naši svećenici.

Vrlo često neki razgovori o vjeri i Bogu, gdje su uključeni ljudi čija je

vjera slaba ili je nemaju, počinju i završavaju osuđivanjem i ogovaranjem

njihovog župnika ili nekog drugog svećenika. Ja se samo nasmijem pa

kažem da se moramo odlučiti da li ćemo razgovarati o svećeniku ili o vjeri

i Bogu.

I moram pojasniti da svećenik nije ni vjera ni Bog. Da je samo čovjek kao

i svi mi. U mnogim ili svim stvarima isti kao i svi mi. Osim u tome što je

Boga odabran i pozvan i što je prihvatio da će svoj život posvetiti upravo

tom Bogu i vjeri o kojoj smo mi krenuli razgovarati.

A time je dobio jednu veliku milost ali i obavezu i odgovornost, da nam

PO SVOJIM POSVEĆENIM RUKAMA MOŽETE ODRJEŠITI GRIJEHE

OVDJE NA ZEMLJI. SAMO ON.

I ŠTO NAM JEDINO PO NJEGOVIM POSVEĆENIM RUKAMA MOŽE

U OBIČNOJ HOSTIJI I VINU DOĆI ŽIVI BOG MEĐU NAS.

Ako vjerujemo.

I da zato ja ne želim razgovarati o svećenicima UKOLIKO SE NE

SLOŽIMO I NE PRIHVATIMO OVE ČINJENICE. Jer to nije razgovor o

Bogu i vjeri nego o čovjeku.

Većina razgovora tu zna prestati jer ja dalje ne navaljujem a druga strana

više o tome ne želi voditi razgovor.

No, neki razgovori nastave se i dalje. I primijetio sam da je to vrlo često

onda kada se društvo sastoji od nas vjernika koji se smatraju dobrim

vjernicima i idu na svaku nedjeljnu misu.

I vrlo često iza takvih razgovora u mene uđe neka tuga.

Jer ni jedan iskreni i ponizni vjernik neće osuđivati i ogovarati niti jednog

svećenika.

JER JE TO NJEGOV SVEĆENIK!

JER JE TO OD GOSPODINA BOGA POSVEĆENI ČOVJEK!

JER GA SAMO ON OVDJE NA ZEMLJI MOŽE RAZRIJEŠITI

GRIJEHA KOJE JE UČINIO I KOJE ČINI!

JER ONAJ KOJI NEMA MIR SA SVEĆENICIMA, NEMA NI

MIR SA GOSPODINOM BOGOM!

TAKAV ČOVJEK JE PODIJELJEN ČOVJEK U SEBI.

TAKAV ČOVJEK NEMA MIR I RADOST U SRCU.

Neću ovdje dalje ulaziti u to što možemo ili ne možemo reći i govoriti o

svojim svećenicima niti na koji način to s njima trebamo rješavati. Svatko

za sebe mora naći svoje odgovore.

Mogu samo posvjedočiti iz svojeg obraćenja, da potpuni mir u sebi,

RADOST KRISTOVE PRISUTNOSTI U MOJEM SRCU I DUŠI, nisam

mogao postići dok nisam sve svećenike koje srećem u životu stavio na

posebno mjesto u svom srcu i u svojim mislima.

Oni su jedini ljudi o kojima ne trošim puno riječi ni puno misli. Jedino se

često pomolim za njih. I često molim Gospodina da ih blagoslovi i ojača

svojim Duhom Svetim.

JER SU MI IZ MOJEG NEČISTOG SRCA I DUŠE, IZ MOJEG

SVAKODNEVNOG ŽIVOTA, MAKNULI BRDO NEMIRA

RAZRJEŠUJUĆI ME SILNIH GRIJEHA KOJE SAM UČINIO I

KOJE ČINIM.

ŠTO BIH JA BEZ MNOGIH DRAGIH SVEĆENIKA KOJE

SREĆEM U SVOJEM ŽIVOTU!

Dok se samo sjetim mnogi kušnji u ovih zadnjih nekoliko godina i mojih

mnogih padanja u grijehe …

Kada sam ležao na podu, kada sam puzao pod teretom grijeha i svega

onoga što su mi natovarili zli i njegovi zli duhovi u odnosu prema

Gospodinu i prema drugim dragim ljudima oko sebe, uvijek mi je u misli

došlo, DRAGI MOJ ANĐEO ČUVAR, da se moram ići ispovjediti. Da

moram sa sebe skinuti taj teret grijeha i predati ga Gospodinu.

U tim patnjama Gospodina sam uvijek osjećao kraj sebe i u sebi, ali je bio

nekako sakriven iza mnogih nečistoća koje su ostavili grijesi koje sam

činio.

Da mi pomogne, Gospodin je trebao moje "Da". A to "Da" je upravo bilo

kroz to što sam se odlučio ispovjediti.

A tko je to mogao? Samo neki svećenik. Samo svećenik. I preko

njegovih posvećenih ruku, koje su me odriješile grijeha, u mene

je ušao mir.

Gospodin me poštedio tih dilema u prvim danima mojeg obraćenja. Onda zapravo nisam ni stigao razmišljati o svećenicima. Razmišljao sam samo o svojim grijesima. Kada sam ih se polako riješio iz sebe, kada sam mogao dići glavu i pogledati duhovnim očima svijet oko sebe, tada sam došao i do razmišljanja o svećenicima. Što su i tko su oni u Gospodinovom planu.

I jasno, zli i njegovi zli duhovi koji su me izgubili, nastavili su me napadati svugdje gdje god im je to Gospodin dozvolio.

A jedna od najvećih kušnji je upravo bio moj odnos prema crkvi i

svećenicima. Onako očišćen i prepun duhovnih spoznaja o svemu, često

sam došao u napasti osuđivanja i ogovaranja i srditosti prema raznim

svećenicima koji su dolazili na moj životni put… Kao ja sad nešto znam i

spoznajem o vjeri i duhovnosti pa bi mogao i trebao dijeliti savjeti čak i

svećenicima …

Kako bilo da bilo, ja sam se borio protiv toga a Gospodin me dizao kada

sam ponekad pao.

I uspio sam. Shvatio sam da ne mogu imati mir i radost u srcu ako

nemam mir i radost prema dragim svećenicima koji dolaze na moj životni

put.

Nije se ništa posebno dogodilo. Ali ja sam najednom dobio

osjećaj PUNE KRISTOVE PRISUTNOSTI U MOJEM SRCU I

MOJOJ DUŠI.

JER ONO JAKO VOLI SVOJe SVEĆENIKE. ONIH JE

ODABRAO. SAMO NJEMU ĆE ONI PODNIJETI SVOJ RAČUN

ZA ONO ŠTO SU RADILI OVDJE NA ZEMLJI.

NE NAMA. SAMO GOSPODINU.

I zato nemojmo griješiti dušu i srce ogovaranjem, osuđivanjem, srditošću

prema svojim svećenicima. Ako im imamo što za reći ili predložiti,

otiđimo kod njih i porazgovarajmo s njima na samo. Ali nemojmo o tome

govoriti drugima. Samo ćemo učiniti novi grijeh ogovaranja.

Molimo za svoje svećenike. Ne samo zato što i oni mole za nas. Nego i

zbog toga što ih Gospodin jako voli. Pa ćemo tako i dodatno omiliti

Gospodinu.

I vjerujte, znam to, kada se pomirimo s Gospodinom, kada se pomirimo i

s Njegovim svećenicima u srcu, duši i mislima, zagarantiran nam je

VJEČNI ŽIVOT U BOŽJE KRALJEVSTVU. JEDNO BEZ DRUGOGA NE

IDE.

A već ćemo ovdje na zemlji osjetiti duboki mir i radost svakodnevnog

života bez obzira na teškoće bilo kakve naravi.

NEMOJMO BITI PODIJELJENI U SEBI.

NE MOŽEMO ISPOVIJEDATI VJERU U TROJEDINOG

GOSPODINA BOGA A OGOVARATI, OSUĐIVATI I SRDITI SE

NA NJEGOVE SVEĆENIKE.

Mnogi to čine i bez obzira na silne molitve koje mole i mnogi mise koje

posjećuju, ONI SU U SEBI PODIJELJENI. I na taj način vrlo podložni

djelovanju zloga i njegovih zlih duhova u njihovim životima i životima

drugih dragih ljudi oko njih.

POMIRIMO SE SA SVOJIM SVEĆENICIMA.

MOLIMO ZA NJIH.

GOSPODINE MOJ LJUBLJENI, BESKRAJNO TI

HVALA ZA TVOJE DRAGE SVEĆENIKE!

BLAGOSLOVI IH U SVEMU I SVAKODNEVNO

ISPUNI SVOJIM SVETIM DUHOM!

SVET I PRESVET U SVE VIJEKE VJEKOVA.